

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Zákonná lhůta jednoho měsíce ode dne doručení vyřízení reklamace, ve které je účastník popř. uživatel oprávněn u Úřadu uplatnit námitku proti vyřízení reklamace (§ 129 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích), je lhůtou prekluzivní. Marné uplynutí této lhůty je spojeno se zánikem práva na uplatnění námitky. Opožděné podání námitky proti vyřízení reklamace zakládá důvod pro zamítnutí námitky.

(podle rozhodnutí předsedy Rady ČTÚ ze dne 12. 11. 2013, čj. ČTÚ-88 756/2013-603)

Věc: J.R. (navrhovatel) proti TCR (odpůrce), námitka proti vyřízení reklamace

Z odůvodnění:

Paní **J.R.**, (dále jen jako „navrhovatel“), bylo společností TCR (dále jen jako „odpůrce“) vystaveno vyúčtování cen za veřejně dostupné služby elektronických komunikací, za zúčtovací období od 16. 8. 2012 do 16. 10. 2012 v celkové částce 1 380,00 Kč plus příslušná DPH.

Dne 31. 1. 2013 byla Českému telekomunikačnímu úřadu, odboru pro oblast Praha (dále jen jako „**správní orgán I. stupně**“) navrhovatelem podána námitka proti vyřízení reklamací. Navrhovatel ve své námitce uvádí, že byl o výše uvedeném vyúčtování vyrozuměn dopisem zn. xxxxxx ze dne 24. 10. 2012, nazvaném „upomínka z mobilní služby“. Proti výši tohoto vyúčtování uplatnil navrhovatel u odpůrce reklamaci, a to dne 30. 10. 2012 (dále jen jako „reklamace“). Jako důvod reklamace navrhovatel uváděl, že poslední zúčtovací fakturu, kterou navrhovatel od odpůrce obdržel, byla faktura s v.s. xxxxxxxx z dubna 2012 a tuto fakturu navrhovatel uhradil. Další faktury mu nebyly doručeny, a proto je neplatil. V létě 2012 mu byla služba odpojena.

Dnem podání bylo ve věci zahájeno správní řízení. O zahájení správního řízení byli účastníci správního řízení vyrozuměni dopisy ze dne 21. 6. 2013. Současně byli účastníci poučeni o svém právu navrhnout důkazy a činit jiné návrhy, vyjadřovat stanoviska po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a byli upozorněni na možnost nahlédnout do spisového materiálu a seznámit se tak s podklady pro rozhodnutí. Dále byli upozorněni na skutečnost,

že podle ust. § 82 odst. 4 správního řádu se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v rozkladu nebo v průběhu řízení o rozkladu, přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník řízení nemohl uplatnit dříve.

Odpůrce poskytl správnímu orgánu I. stupně na vyžádání kopii komunikace s navrhovatelem, ze které vyplývá, že dne 12. 7. 2013 odpůrce v rámci odpovědi na reklamaci navrhovateli sdělil, že reklamované vyúčtování se týkalo fakturace vystavené dne 16. 8. 2012, 16. 9. 2012 a 16. 10. 2012, a že služby byly z důvodu neplacení dočasně odpojeny z provozu. Odpůrce v rámci odpovědi na výzvu správního orgánu I. stupně rovněž uvedl, že podle ust. § 129 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích je možné podat návrh na zahájení řízení o námitce proti vyřízení reklamace ve lhůtě do 1 měsíce ode dne doručení vyřízení reklamace nebo marného uplynutí lhůty pro její vyřízení, a že v daném případě nedošlo k dodržení této lhůty, a z tohoto důvodu by řízení o námitce proti vyřízení reklamace na vyúčtování ceny za veřejně dostupnou službu elektronických komunikací nemělo být vedeno.

Po provedeném dokazování a zhodnocení zjištěných skutečností správní orgán I. stupně vydal dne 18. 7. 2013 usnesení čj. ČTÚ-55 811/2013-635/IV vyř. - LiV, kterým správní řízení o námitce proti vyřízení reklamace na vyúčtování ceny za veřejně dostupnou službu elektronických komunikací, jehož účastníky byly navrhovatel a odpůrce, podle ust. § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu zastavil (dále jen jako „napadené usnesení“).

V odůvodnění usnesení správní orgán I. stupně uvedl, že podle ust. § 129 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích je účastník, popřípadě uživatel oprávněn podat u Úřadu návrh na zahájení správního řízení o námitce proti vyřízení reklamace bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 1 měsíce ode dne doručení vyřízení reklamace nebo marného uplynutí lhůty pro její vyřízení, jinak právo uplatnit námitku zanikne. V rozhodovaném případě měla být tudíž námitka proti vyřízení reklamace u správního orgánu uplatněna nejpozději do 31. 12. 2012. V poučení usnesení byli účastníci poučeni o tom, že proti tomuto usnesení bylo možné do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad.

Napadené usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 28. 7. 2013. Dne 13. 8. 2013 podal navrhovatel proti tomuto usnesení rozklad.

Správní orgán vyzval odpůrce k vyjádření se k rozkladu dopisem ze dne 27. 8. 2013. Odpůrce se vyjádřil dopisem ze dne 9. 9. 2013, ve kterém zopakoval, že trvá na svém stanovisku, které poskytl již v průběhu správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí.

Správní orgán I. stupně neshledal důvod pro postup dle ustanovení § 87 správního řádu (tzv. autoremedura) a dle ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu postoupil správní spis odvolacímu správnímu orgánu spolu se svým stanoviskem. Podle ustanovení § 123 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích o rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhoduje předseda Rady ČTÚ (dále jen jako „správní orgán II. stupně“).

Po posouzení předmětné věci s ohledem na rozklad navrhovatele, je třeba předně konstatovat, že v daném případě byl rozklad uplatněn opožděně, tj. po uplynutí 15 denní zákonné lhůty pro podání rozkladu od převzetí prvostupňového rozhodnutí podle § 83 odst. 1 správního řádu a v rozporu s poučením napadeného usnesení. Napadené usnesení bylo navrhovateli doručeno do datové schránky dne 28. 7. 2013 (neděle). Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu čj. 5 Afs 76/2012 – 28, ze dne 16. 5. 2013 platí, že *„počítání lhůty podle § 17 odst. 4 zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů se nevztahuje pravidlo pro počítání času uvedené v § 33 odst. 3 daňového řádu. Nepřihlásí-li se do datové schránky osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu, ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručení posledním dnem této lhůty, a to i v případě, že připadne konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek.“* Lhůta pro podání rozkladu navrhovateli uplynula dne 12. 8. 2013 (pondělí). Navrhovatel rozklad podal dne 13. 8. 2013, tj. po uplynutí prekluzivní lhůty.

Podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu platí, že jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, správní orgán následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro zkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Po přezkoumání spisového materiálu byly zjištěny skutečnosti, které odůvodňují zahájení přezkumného řízení.

Podle ust. § 94 odst. 1 správního řádu v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Podle ust. § 95 odst. 1 správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, zahájí z moci úřední přezkumné řízení, jestliže po předběžném posouzení věci dojde k závěru, že lze mít důvodně za to, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Podle § 95 odst. 4 jsou účastníky přezkumného řízení účastníci původního řízení, v němž bylo vydáno přezkoumávané rozhodnutí, jichž se přezkumné řízení týká. Podle § 95 odst. 6 platí, že jde-li o rozhodnutí ústředního správního úřadu, rozhoduje v přezkumném řízení ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu, přičemž ustanovení § 152 odst. 3 platí obdobně. Jestliže je porušení právního předpisu zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky

pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků, může příslušný správní orgán podle § 98 správního řádu provést zkrácené přezkumné řízení. Dokazování se neprovádí. Prvním úkonem správního orgánu při zkráceném přezkumném řízení je vydání rozhodnutí podle § 97 odst. 3. Podle tohoto ustanovení správního řádu rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný správní orgán zruší nebo změní, popřípadě zruší a věc vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu prvního stupně, tyto správní orgány jsou vázány právním názorem příslušného správního orgánu.

Správní orgán II. stupně uvádí, že správní orgán I. stupně nepostupoval správně, když ve věci správního řízení o námitce proti vyřízení reklamace na vyúčtování ceny za veřejně dostupnou službu elektronických komunikací rozhodl podle ust. § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu a správní řízení zastavil.

Podle ust. § 129 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích, lhůta pro podání námítky činí jeden měsíc ode dne doručení vyřízení reklamace nebo ode dne marného uplynutí lhůty pro její vyřízení a jedná se o prekluzivní lhůtu, jejíž marné uplynutí je spojeno se zánikem práva na uplatnění námítky. Případné opožděné podání námítky proti reklamaci tak zakládá důvod pro zamítnutí námítky proti reklamaci z důvodu marného uplynutí lhůty pro její uplatnění, ne pro zastavení řízení podle ust. § 66 správního řádu. Ustanovení § 66 správního řádu poskytuje taxativní výčet případů, kdy může být správní řízení zastaveno.

Správní orgán I. stupně své usnesení opřel právě o ustanovení § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu, tedy správní řízení usnesením zastavil z důvodu zpětvzetí návrhu navrhovatelem. Ze spisového materiálu přitom tato skutečnost nevyplývá. Rovněž na tuto situaci, opožděného podání námítky proti vyřízení reklamace nelze vztáhnout ani další případy vyjmenované v ustanovení § 66 správního řádu. Jak již správní orgán II. stupně uvedl výše, podmínka zachování lhůty jednoho měsíce ode dne vyřízení reklamace, ve které musí být námitka podána, představuje věcnou stránku věci a jako taková musí být zjištěna v rámci věcného posouzení a spolu s prokázáním samotného nesprávného a nezákonného posouzení reklamace poskytovatelem veřejně dostupných služeb elektronických komunikací představuje základ, jeden z předpokladů pro vydání meritorního rozhodnutí ve věci. Zákon o elektronických komunikacích výslovně nestanoví, že lze řízení o námitce proti vyřízení reklamace, pokud je podána opožděně, zastavit. Správní orgán tedy nemůže takovým způsobem postupovat a takto opožděně podanou námitku je potřebné zamítnout z důvodů nesplnění zákonných předpokladů pro vyhovění námitce proti reklamaci.